Люба панно, дайте руку…
Перед нами царство мрій,
Царство соняшних надій,
Фарб і образів і звуку!..
Люба панно, дайте руку.

Тихо… Ви спустили вії.
Ваше серденько тремтить…
Тихо… мить, це тільки мить —
І засяють ясні мрії!
Тихо… Ви спустили вії.

Боже мій! Які фантоми!..
Подивиться навкруги:
Замки з баштами, луги,
Феї, лицарі і гноми…
Боже мій! Які фантоми…

Я — ваш паж, ви — королівна!
Але межи нами мур…
Хто я? Бідний трубадур,
Ви — красуня богорівна;
Я — ваш паж, ви — королівна!

Я співаю про кохання,—
І всміхаються мені
Ваші очі чарівні…
О, хвилини раювання!
Я співаю про кохання…

Ось насунулись примари:
Фея добра, фея зла…
Фея зла перемогла?

Не до пари, не до пари!..
Ось насунулись примари…

Струни лютні, віщі струни,
Сипте іскри золоті!
Грайте, пориви святі,
Залунайте, мов перуни,
Струни лютні — віщі струни!

Перемога! Зникли тіні.
Нас у соняшний простір
Легким подихом зефір
Підхопив на хвилі сині…
Перемога! Зникли тіні.